

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/322/2015
Identifikačné číslo spisu:	3012200047
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3012200047.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: C. Z., bytom T., proti odporcovi: Okresný úrad Prievidza, pozemkový a lesný odbor, Medzibriežková 2, 971 01 Prievidza (predtým Obvodný úrad Prievidza), za účasti 1. Slovenský pozemkový fond Bratislava, Regionálny odbor Prievidza, Mariánska 6, 971 01 Prievidza, 2. J. S., bytom O., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OPU-101-2011/2554/939-C zo dňa 22.11.2011, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sp/2/2012-124 zo dňa 05.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sp/2/2012-124 zo dňa 5. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Preskúmaným rozhodnutím Ev. č. OPU-101-2011/2554/939-C zo dňa 22.11.2011 odporca (právny predchodca Obvodného pozemkového úradu v Prievidzi) ako príslušný správny orgán podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona č. NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z.z.“), podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov vo veci preskúmania reštitučného nároku oprávnenej osoby C. Z., Y. rozhodol vo výroku rozhodnutia tak, že

1. Oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 503/2003 Z.z. splňa podmienky zákona č. 503/2003 Z.z. ustanovené v § 3 ods. 1 písm. p) - prechod na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody (125 m²) a podmienky ustanovené v § 3 ods. 1 písm. m) - prechod na štát vyvlastnením bez vyplatenia náhrady (40 m²) - na priznanie práva na náhradu za pozemok v katastrálnom území X.:

- p.č. 303, záhrada, zapísaná vo vložke č. 692, výmera k náhrade 165 m², podiel k náhrade - v celosti.

2. Oprávnenej osobe sa priznáva právo na náhradu za pozemok uvedený v bode 1) lebo pôvodný pozemok nie je možné vrátiť do vlastníctva oprávnenej osobe z dôvodu existencie zákonnej prekážky vydania uvedenej v § 6 ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 503/2003 Z.z. (daná výmera parcely je vo vlastníctve iných fyzických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami k vydaniu alebo je zastavená).

3. Oprávnenej osobe sa postupom podľa § 6 ods. 2) zákona č. 503/2003 Z.z. prevedie bezodplatne do vlastníctva iný pozemok vo vlastníctve štátu (ďalej len „náhradný pozemok“) v primeranej výmere a bonite v akej bol pôvodný pozemok alebo sa jej poskytne finančná náhrada. Náhradný pozemok sa prevedie na oprávnenú osobu, ak jej bol rozhodnutím priznaný nárok na náhradu za pozemky alebo za spoluvlastnícky podiel k pozemkom, ak výška takéhoto nároku predstavuje výmeru nad 400 m² a ak nárok v peniazoch je väčší ako 166 Eur. Ak oprávnená osoba nespĺňa podmienky na priznanie nároku na náhradu za pozemky, náhrada za pozemky sa poskytne v peniazoch.

Pozemky, ktoré sa prevedú oprávnenej osobe za jej pôvodný pozemok poskytne Slovenský pozemkový fond Bratislava, Regionálny odbor Prievidza (SPF). Rovnako SPF poskytne oprávnenej osobe aj finančnú náhradu, ak oprávnená osoba spĺňa podmienky pre priznanie finančnej náhrady.

Oprávnená osoba môže vyzvať na vydanie náhrady do troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Po uplynutí lehoty na výzvu právo oprávnenej osoby na náhradu zaniká. SPF poskytne oprávnenej osobe C. Z. (identifikačné údaje ako v bode 1) náhradu za parcelu označenú v bode 1) - v celosti.

Krajský súd podľa § 2501 a nasl. ustanovení O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu odporcu a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd mal za preukázané, že z parcely č. 303, ktorá je v pozemkovoknižnej vložke č. 692 k. ú. X. zapísaná s výmerou 489 m², bolo vyvlastnené rozhodnutím ONV v Prievidzi č. Výst. 3076/1965-G-II, zo dňa 23.06.1965 v spojení s rozhodnutím č. Výst. 3076/1965-G-II zo dňa 23.08.1965 spolu 125 m² pre „Miestny národný výbor v Cígli pre potrebu zariadenia dvora a postavenia WC a drevárne“. Vo vl. č. 692 bol ku dňu vyvlastnenia ako vlastník v polovici zapísaný D. I. (otec oprávnenej osoby) a v polovici U. I.. Z odôvodnenia vyvlastňovacieho rozhodnutia vyplýva, že Miestny národný výbor pozemok potrebuje, aby ho mohol dať do užívania N. N., ktorému bol v súvislosti s výstavbou pamätníka v obci vyvlastnený dom aj s dvorom. Okolnosti namietanej vlastníkom vyvlastneného pozemku a písomným pripomienkam podaným dňa 25.05.1965 o tom, že pozemok nesusedí s domom N. N. a že vlastník pozemok potrebuje pre svoje deti, sa nevyhovelo. Pripomienka vlastníka bola považovaná za právne bezvýznamnú, lebo bolo verejným záujmom, aby dom N. N. mal miesto aj pre postavenie drevárne a WC. Po odvolaní vlastníka D. I. vo veci rozhodol druhostupňový orgán t.j. ONV v Prievidzi, komisia pre výstavbu, ktorá rozhodnutím č. Výst. 3076/1965-G-II., zo dňa 23.08.1965 prvostupňové rozhodnutie odboru výstavby potvrdila. Po vyvlastnení výmery 125 m² bývalý ONV v Prievidzi, finančný odbor rozhodnutím č. fin. 99/ 312-464/1965, zo dňa 21.09.1965 prideliť N. N. a jeho manželke pozemok p. č. 303/3 (125 m²) do osobného užívania na výstavbu hygienických zariadení pri dome. Dohoda o zriadení práva osobného užívania bola uzavretá 27.10.1966 a bola registrovaná bývalým Štátnym notárstvom v Prievidzi pod č. RII. 597/66 dňa 03.11.1966. Parcela bola zapísaná na LV č. XX v prospech N. N. a manželky Z.. Aj údaje v identifikácii parciel č. K2-194/08, zo dňa 17.04.2008 svedčia o existencii vlastníctva iných fyzických osôb ku KN-C p. č. 708/3 zapísanej na LV č. XX (vyvlastnená výmera 125 m² mala pôvodne parcelné č. 303/3; v dôsledku technických zmien po THM prečíslovaná na p. č. 708/3. Ďalej bolo preukázané, že odporca sa pri rozhodovaní v predmetnej veci stotožnil s dôvodmi, ktoré viedli Okresný súd v Prievidzi k rozhodnutiu vrátiť nehnuteľnosti p. č. 708/3 z vlastníctva fyzickej osoby zapísanej na LV č. XX do vlastníctva pôvodných vlastníkov resp. ich právnych nástupcov (Rozsudok OS Prievidza č. k. 10Co 66/92 z 9.2.1996 bol zrušený Krajským súdom v Banskej Bystrici pre nedostatok aktívnej legítimácie navrhovateľky, ktorou bola dcéra oprávnenej osoby C. Z. J. S.). Z obsahu rozsudku vyvlastňovanie sa uskutočnilo v rozpore s vtedy platným znením Občianskeho zákonníka (§131 ods. 2) a v rozpore so zákonom č. 87/1958 Zb. o stavebnom poriadku (18 ods. 1). Bolo preukázané, že priebeh vyvlastňovania

súvisiaci s vlastníctvom D. I. ako prechod do vlastníctva štátu spôsobom porušujúcim všeobecne uznávané ľudské práva a slobody podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. p) zákona č. 503/25003 Z.z. s odkazom na ustanovenie § 2 ods. 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, pri ktorom zároveň nebolo preukázané ani vyplatenie náhrady a oprávnená osoba má z tohto titulu právo na náhradu, nakoľko sa žiadny doklad ani nepriamy dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že pôvodnému vlastníkovi bola vyplatená suma 100,-Kčs. Ďalej bolo preukázané, že odporca priznal oprávnenej osobe nárok na náhradu aj za výmeru spolu 40 m2, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením bez vyplatenia náhrady, nakoľko boli splnené podmienky pre priznanie reštitučných nárokov (parcely č. 303 vo výmere 14 m2 a 8 m2). V tejto súvislosti bolo poukázané na Rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 7C 15087-300 z 20.05.1988, v ktorom je uvedené, že rozhodnutiami ONV Prievidza č. Výst. 4723/1968 (14 m2 a č. výst. 1418/72 8 m2) obidve bez uvedenia účelu vyvlastnenia. V citovanom rozsudku sa spomína aj ďalšie rozhodnutie č. 3465/65, v ktorom už ale nie je uvedená vyvlastňovacia výmera a rovnako nie je uvedený ani účel vyvlastnenia. Okresný súd v Žiari nad Hronom konštatuje a správny orgán to nespochybňuje, že uvedené rozhodnutia sú platné, nikdy neboli zrušené, nepremietli sa však vo vtedajšej evidencii nehnuteľností ani v súčasnosti nie sú tieto vyvlastňovacie rozhodnutia poznačené (evidované) v katastri nehnuteľností, o čom svedčí identifikácia parciel č. K2-194/08, zo dňa 17.04.2008 vyžiadaná správnym orgánom pre účely reštitučného konania. Oproti tomu v identifikácii parciel zo dňa 05.08.1992, ktorú do spisu spolu s uplatneným nárokom doložila oprávnená osoba sa konštatuje, že 5 m2 z parcely č. 303 je zapísaných na LV č. X (obec Cígelf) ako časť komunikácie p.č. 705/9 a 35 m2 je súčasťou ďalšej komunikácie p. č. 702/1, bez záložného listu vlastníctva. V tejto identifikácii parciel je poznámka, že údaje do nej sú prevzaté z GP pripojeného rozsudku OS v Žiari nad Hronom č. 150/87-300 (VZ 245/89). Ohľadom na neprehľadnosť a nedostatok listinných dôkazov súvisiacich s odňatím časti parcely (spolu 40 m2) a reálne zabratie tejto výmery pod komunikácie p. č. 709/9 a p.č. 702/1 svedčia o tom grafické zobrazenia parcely č. 303 a k nej príľahlých parciel, ktoré sa nachádzajú v spise, správny orgán správne prijal záver, že aj táto výmena bola PK vlastníkovi D. I. odňatá spôsobom, ktorý je dôvodom pre priznanie reštitučného nároku - vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady a oprávnenej osobe aj za túto výmenu priznáva právo na náhradu (správny orgán si listom č. OPU-197-2009/2358-C, zo dňa 18.06.2009 vyžiadaval zo Správy katastra v Prievidzi všetky listiny súvisiace s prechodom alebo prevodom p. č. 303 do vlastníctva štátu; spomínané vyvlastňovacie rozhodnutia v rámci odpovede na žiadosť neboli súčasťou zásielky Správy katastra). Právo na náhradu sa v súlade s Nálezom Ústavného súdu č. I. ÚS 3446/09, zo dňa 30.06.2010 priznáva oprávnenej osobe v celosti a priznáva sa za celú výmeru (165 m2) lebo správny orgán vzal do úvahy skutočnosť, že pôvodný vlastník D. I. listinou evidovanou v KN pod č. VZ 30/74 súhlasil v r. 1974 s vyčlenením spoluvlastníckeho podielu U. I., ktorý bol vlastníkom p. č. 303 v 1/2-ici, zároveň však D. I. nepožiadaval o zápis zvyšku parcely č. 303 do katastra nehnuteľností ako svoje vlastníctvo; druhá polovica parcely tak zostala naďalej evidovaná ako spoluvlastníctvo D. I. a U. I.; navyše pri vyčleníení spoluvlastníckeho podielu U. I. neboli zohľadnené zmeny vo výmere súvisiace s vyvlastnením parcely, ktoré vyčleneniu spoluvlastníckeho podielu VZ 30/74 predchádzali. Keďže D. I., príp. už jeho právnym nástupcom reálne patrí druhá polovica PK parcely č. 303, preto správny orgán správne priznáva oprávnenej osobe právo na náhradu za celú výmeru p. č. 303, ktorá je predmetom toho konania. Rovnako rozhodol (právoplatne) aj Okresný súd v Žiari nad Hronom v súvislosti s určením vlastníctva k p. č. 709/1 a 708/1 rozsudkom č. 7C 150/87-300 zo dňa 20.05.1988.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie v zákonnej lehote a v podstate navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie odporcu, nakoľko s ním nesúhlasí. Podľa jej názoru odporca jej nepriznal navrátenie vlastníctva k plochám odčleneným od pkn. parciel č. 303, 302 a 304/1 v stave platnom pre k. ú. X. po THM evidovanými parc. č. 708 s výmerou 246 m2, parc. č. 709 s výmerou 125 m2 a k ploche pozemku odčleneného od pkn. parc. č. 304/1 po THM parc. č. 712 vo výmere 64,200 m2.

Uviedla, že žiada, aby súd vychádzal zo skutkového užívacieho a vlastníckeho stavu podľa právnych nárokov vytvorených ešte pred smrťou jej otca D. I., zomr. XX.XX.XXXX, na základe dohody a trvalej zmene užívania plochy predmetnej záhrady, uzavretej oprávnenými spoluvlastníkmi pozemkov - záhrad v intr. parc. č. 302 a parc. č. 303 v roku 1959 a následne v roku 1974 uzavretej dohody o zmene a zrušení spoluvlastníckych vzťahov k plochám parciel odčlenených od pôvodných parc. č. 303, 302 a

304/1. Tieto plochy neboli nikdy prevedené do vlastníctva čsl. štátu - MNV Cígeľ právoplatnou listinou, z toho dôvodu nemohli byť prevedené do vlastníctva iných občanov. Žiadala, aby odvolací súd vychádzal z neplatnosti vyvlastňovacieho konania a rozhodnutia č. Výst. 3076/1965 - G zo dňa 23.06.1965.

Oporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že zotrváva na dôvodoch, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia č. OPU-101-2011/2554/939-C zo dňa 22.11.2011 ako i na obsahu stanoviska č. OPU-447-2012/106-C zo dňa 09.01.2012.

Uviedol, že navrhovateľke odporca priznal právo na náhradu za pozemok z dôvodu zákonnej prekážky vydania uvedenej v ust. § 6 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 503/2003 Z.z.

Účastník konania Slovenský pozemkový fond k podanému odvolaniu uviedol, že nemá námietky voči napadnutému rozhodnutiu odporcu ako i voči rozsudku krajského súdu.

Účastníčka konania J. S. k podanému odvolaniu uviedla, že žiada, aby krajský súd príkazom zaviazal Okresný úrad v Prievidzi a taktiež Obecný úrad v Cígli, aby jej bol pridelený náhradný pozemok, v opačnom prípade, aby ju viac nepríberal do ďalších súdnych sporov, nakoľko ju to psychicky vyčerpáva a nemá záujem sa toho naďalej zúčastňovať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 8 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy s účinnosťou od 01.10.2013 sa zrušujú obvodné pozemkové úrady.

Podľa § 9 ods. 3 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja.

Právnym nástupcom Obvodného pozemkového úradu Prievidza bude Okresný úrad Prievidza, pozemkový a lesný odbor.

Preto bude s právnym nástupcom ďalej konané na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 250l ods.1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods.2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho prieskumu odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj opravného prostriedku, ktorým je návrh na preskúmanie rozhodnutia odporcu, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie obvodného pozemkového úradu o reštitučnom nároku podľa zákona č. 503/2003 Z.z.

Zákon č. 503/2003 Z.z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Aj cieľom tohto zákona je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sp/2/2012-124 zo dňa 05.03.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu Ev.č. OPU-101-2011/2554/939-C zo dňa 22.11.2011. Týmto rozhodnutím odporca rozhodol, že navrhovateľka ako oprávnená osoba spĺňa podmienky zákona č. 503/2003 Z.z. ustanovené v § 3 ods.1 písm. p) a písm. m) a priznáva sa jej právo na náhradu za pozemok parc. č. 303, záhrada, zapísaná vo vložke číslo 692, výmera k náhrade 165 m², podiel k náhrade - celosti, lebo pôvodný pozemok nie je možné vrátiť do vlastníctva oprávnenej osobe z dôvodu existencie zákonnej prekážky vydania uvedenej v ust. § 6 ods. 1 písm. a) a d) zákona.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky uplatnenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 2 zák. č. 503/2003 Z.z.

(1) Právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len „rozhodujúce obdobie“) spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

(2) Ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v

ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku,
- c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,
- e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

Podľa § 4 zák. č. 503/2003 Z.z.

(1) Povinnými osobami sú právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona majú k pozemku vo vlastníctve Slovenskej republiky právo hospodárenia alebo právo správy, a poľnohospodárske družstvá.

(2) Povinná osoba je povinná s pozemkami až do navrátenia vlastníctva k pozemkom oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára 14) a nemôže pozemok previesť odo dňa účinnosti tohto zákona do vlastníctva iného; takýto úkon je neplatný. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva nedotknuté.

Podľa § 3 ods. 1 písm. p) zákona č. 503/2003 Z.z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody.

Podľa § 3 ods. 1 písm. m) zákona č. 503/2003 Z.z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu vyvlastnením bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 503/2003 Z.z. vlastníctvo k pozemkom alebo k jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej osoby a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1).

Z obsahu administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že listom doručeným správnomu orgánu dňa 26.01.2004 požiadala oprávnená osoba C. Z. o navrátenie vlastníctva k časti (125 m²) pozemku v kat. úz. X. parc. č. 303, záhrada, zapísaná vo vl. č. 692 ako vlastníctvo D. I. v polovici, ktorá mala prejsť do vlastníctva štátu v rozpore s právnymi predpismi platnými v čase odňatia.

Parcela č. 303/3 o výmere 125 m² bola vytvorená z pôvodnej PK p.č. 303 po vyvlastnení v r. 1965 a titulom zriadenia práva osobného užívania bolo v evidencii nehnuteľností zapísané vlastníctvo v prospech iných fyzických osôb (N. N. a jeho manželky Z.).

Ako bolo ďalej preukázané z parcely č. 303, ktorá je v pozemkovoknižnej vložke č. 692 k. ú. X. zapísaná s výmerou 489 m², bolo vyvlastnené rozhodnutím ONV v Prievidzi č. Výst.3076/1965-G zo dňa 23.06.1965 (druhostupňové rozhodnutie č. Výst. 3076/1965-G-II, zo dňa 23.08.1965) spolu 125 m² pre „Miestny národný výbor v Cígli pre potrebu zriadenia dvora a postavenia WC a drevárne“. Vo vl. č. 692 bol ku dňu vyvlastnenia ako vlastník v polovici zapísaný D. I. (otec oprávnenej osoby) a v polovici U. I.. Ako vyplynulo z odôvodnenia vyvlastňovacieho rozhodnutia Miestny národný výbor pozemok potrebuje, aby ho mohol dať do užívania N. N., ktorému bol v súvislosti s výstavbou pamätníka v obci vyvlastnený dom aj s dvorom. Okolnosti namietanej vlastníkom vyvlastneného pozemku a písomným pripomienkam podaným dňa 23.05.1965 o tom, že pozemok nesusedí s domom N. N. a že ho vlastník potrebuje pre svoje deti sa nevyhovuje. Pripomienka vlastníka je považovaná za bezvýznamnú, lebo je verejným záujmom, aby dom pána N. mal miesto aj pre postavenie drevárne a WC. Po odvolaní vlastníka pozemku druhostupňový správny orgán - ONV v Prievidzi, komisia pre výstavbu rozhodnutím č. Výst. 3076/1965-G-II., zo dňa 23.08.1965 prvostupňové rozhodnutie odboru

výstavby potvrdila. Po vyvlastnení výmery 125 m² bývalý ONV v Prievidzi, finančný odbor rozhodnutím č. fin. 99/312-464/1965, zo dňa 21.09.1965 pridelil N. N. a jeho manželke pozemok parc. č. 303/3 (125 m²) do osobného užívania na výstavbu hygienických zariadení pri dome. Dohoda o zriadení práva osobného užívania bola uzavretá 27.10.1966 a bola registrovaná bývalým Štátnym notárstvom v Prievidzi pod č. RII 597/66 dňa 03.11.1966. Parcela bola zapísaná na LV č. XX v prospech N. N. a manželky Z.. Aj údaje v identifikácii parciel č. K2-194/08 zo dňa 17.04.2008 svedčia o existencii vlastníctva iných fyzických osôb ku KN-C parc. č. 708/3 zapísanej na LV č. XX (vyvlastnená výmera 125 m² mala pôvodne parcelné číslo 303/3; v dôsledku technických zmien po THM prečíslovaná na parc. č. 708/3; poznámka na LV č. XX vyhotovenom 07.09.1988). Priebeh vyvlastňovania súvisiaci s vlastníctvom D. I. odporca vyhodnotil ako prechod do vlastníctva štátu spôsobom porušujúcim všeobecne uznávané ľudské práva a slobody podľa § 3 ods.1 písm. p) zákona č. 503/2003 Z.z. s odkazom na ust. § 2 ods. 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, pri ktorom zároveň nebolo preukázané ani vyplatenie náhrady a oprávnená osoba má z toho titulu právo na náhradu. Nezachoval sa žiadny dôkaz, že by pôvodnému vlastníčkovi bola vyplatená suma 100,- Kčs podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia. V tomto prípade preto ani správny orgán nezaviazal oprávnenú osobu ne jej vrátenie.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa preto s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd, na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

V súvislosti s odvolacími námietkami navrhovateľky odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom odporcu, ako aj so záverom krajského súdu, že rozhodnutím Ev.č. OPU-101-2011/2554/939-C zo dňa 22.11.2011 bolo navrhovateľke priznané právo na náhradu za pozemok p.č. 303, záhrada, zapísaná vo vložke č. 692, výmera k náhrade 165 m², na ktorý si uplatnila nárok žiadosťou, ktorá bola doručená odporcovi dňa 26.01.2014, podiel k náhrade - v celosti, pre prekážku jeho vydania v zmysle ust. § 6 ods.1 písm. a) a d) zákona č. 503/2003 Z.z. Nárok bol uplatnený na výmeru 125 m² PK p.č. 303 zapísanej vo vl. č. 692 k. ú. X., ktorá bola vyvlastnená vyvlastňovacím rozhodnutím bývalého ONV v Prievidzi č. Výst. 3076/1965-G zo dňa 23.06.1965. Správny orgán taktiež priznal oprávnenej osobe nárok na náhradu za výmeru 40 m², ktoré podľa jeho názoru prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením bez vyplatenia náhrady.

Odvolací súd považuje postup odporcu za súladný so zákonom č. 503/2003 Z.z. Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom odporcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. V zmysle zásady materiálnej pravdy, ktorou je ovládané správne konanie, si odporca ako príslušný správny orgán zaobstaral všetky potrebné podklady pre spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. Odporca rozhodol v súlade so zákonom a v medziach reštitučných nárokov, ktoré zákon za splnenia stanovených podmienok umožňuje priznať.

Navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jej odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko jej žiadne nevznikli a ani si žiadne neuplatnila. Odporcovi zo zákona nárok na náhradu trov konania nevznikol.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.